

Strategiprosessen ved Helsefak

6. januar – Torsten Risør, studieplansjef medisin

Innspill til strategiprosess – utdanning:

Det er min opplevelse at mange undervisere på medisin (kanskje også på andre programmer?) har diffuse rammer og mål for deres oppgaver, liksom de har diffuse samarbeidsrelasjoner til det samlede utdanningsprogram. Dette giver ofte for tilfeldig og umotivert bruk av arbeidsressurser. Mange enkeltpersoner får programmer til at fungere gjennom egen store entusiasme og faglig overblikk. Men der bør gis bedre rammer for det arbeide, sådan at flere kan oppleve det meningsfuldt, spennende og lærerikt at arbeide med utdanning, og så vi sikrer at enkeltpersonenes entusiasme får lov at sprede sig og bliver verdsatt.

Arbejdsfællesskaber - Derfor foreslår jeg at vi i strategien satser på at oppbygge arbeidsfællesskaper (*communities of practice*) for alle som aktivt arbeider med utdanningsprogrammer, slik at man som individ opplever 1) å være del av et arbeidende fellesskap, 2) å ha legitimitet til at bidra og påvirke fellesskapets oppgaver, 3) at man kan få støtte og sparring innenfor fellesskapet og 4) at der er klare mål og muligheter for suksessopplevelser for den enkelte og for fellesskapet.

Hvis det skal oppnås må det arbeides med at kartlegge og beskrive de oppgavene som finnes og er på vei, og i dialog med den enkelte sammensette arbeidsfællesskaper som er relevante. Disse må have folk og struktur som sikrer administrasjon og ledelse, men særlig sådan at det fremmer kreativitet og refleksjon hos de som skal undervise. For at et arbeidsfællesskap skal fungere må det ha felles fysiske rammer, og det må være mulighet for regelmessige møtepunkter og kommunikasjon innenfor og utenfor fellesskapet.

Arktiske sirkler – Men arbeidsfællesskaper behøver visjoner og drømme å samle sig om og arbeide for. Fakultetets ledere bør sammen bidra til at skape disse visjoner og drømme og legge til rette for at det kan arbeides med dem. Min opplevelse er, at der i øyeblikket skjer en konvergens i det arktiske område, som skaper felles interesse i de arktiske regioner og lande til å arbeide med felles helseproblemer og med felles pedagogiske og teknologiske virkemidler til at imøtegå felles fremtidige utfordringer utløst av forandringer i demografi, klima og infrastruktur.

Derfor foreslår jeg, at vi på alle utdanningsprogrammer arbeider for å skape sammenheng i våre programmer hele veien rundt i den arktiske region. Det vil i første omgang betyde kartlegging av dagens status i de ulike lande, etablering og utbygging av samarbeidsrelasjoner, kreativ tilgang til at dele, utvikle og skape transregionale programmer; søke ekstern finansiering til støtte for samarbeid og programmer, styrket utdanningsforskning som sikrer felles forståelse og skaper plattformer for videre utvikling i og av programmene.

Arctic School of Healing – De ovenstående oppgaver med arbeidsfællesskaper og arktiske sirkler vil kreve en utviklingsorganisasjon som kan være drivkraft for at utvikle de fellesskaper som skal arbeide innad med eksisterende programmer og utad med samarbeid med partnere i andre arktiske lande. Dette vil kreve en formel struktur med forankring i fakultetets ledelse men samtidig med et mandat til nettverksbygning på kryss og tvers.

Derfor behøver vi et nytt institutt, som skal have utviklingen av arbeidsfellesskapene og de arktiske sirkler som sitt formål og skal drive utdanningsforskningen. Instituttet bør bestå av de som har forsknings- og innovasjons-oppgaver på programmene i dag. Der bør etableres relevant instituttledelse og –administrasjon og det bør (som for arbeidsfellesskapene) etableres felles fysiske rammer for medarbeiderne. De fleste vil have ledelsesoppgaver ut i de programmer som typisk ligger på enkelte institutter, og de vil derfor have en dobbelt institutt-tilknytning, men altså primært referere til det nye institutt: Arctic School of Healing.